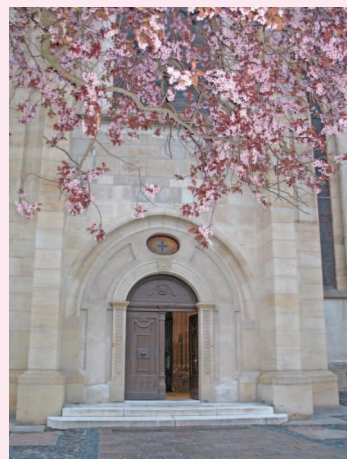

Ohnisko

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej
máj 2010 - roč. XIX (XX)

Moje Letnice

Keď som prvý krát cestoval lietadlom, nevedel som mnohé veci. Odmietol som jedlo a nápoje, ktoré mi ponúkala letuška, nakoľko som nemal peniaze. Iní jedli a pili, ja som zostal hladný aj smädný nevediac, že to mám zaplatené v cene letenky. Možno ma ľutujete alebo sa mi smejete. Neviem. Viem však, že niekedy v našom kresťanstve prežívame podobnú biedu kvôli nevedomosti, alebo neschopnosti veriť Božiemu Slovu.

Na Letnice zostúpil Duch Svätý a prišiel na učeníkov. Známe sú prejavy:

- vietor a oheň (nazývam ich neosobné prejavy)
- hovorenie jazykmi (osobný prejav)

Tu nie je reč o znovuzrození, ale o oblečení do Božej moci. O zmocnení k službe. Možno povieš: Tak to nie je pre mňa. Ale apoštol Peter práveže hovorí, že je to pre všetkých nás (na široko-d'aleko), aj pre naše deti. Peter pri vysvetľovaní letničnej skúsenosti hovorí o naplnení proroctva Joela (Joel 2,28) a nie napr. Jeremiáša či Ezechiela, ktorí hovorili a pôsobení Ducha v súvislosti spasenia a znovuzrodenia (Jr 33). Pri ďalších príležitostiach, keď ľudia prijali zmocnenie Ducha Svätého, osobné prejavy boli podobné ako na Letnice. V dome Kornélia (Sk 10,44-47) Peter hovorí: že „pohania dostali Ducha Svätého tak isto, ako my.“ Príbeh v Samárii (Sk 8) potvrdzuje rozdiel medzi spasením a naplnením Duchom. Ľudia prijali Božie slovo, činili pokánie, boli pokrstení a spasení. Dokonca sa dialo mnoho divov a zázrakov, ale na nikoho nezostúpil Duch Svätý tak, ako na Letnice. Až keď prišli Peter a Ján a kládli ruky na veriacich, potom prijali Ducha. Prekvapujúcu otázku dal Pavol učeníkom v Efeze (Sk 19,2): Prijali ste aj Ducha Svätého, keď ste uverili? Odpovedali, že nie. Keď položil na nich Pavol ruky, zostúpil na nich Duch Svätý.

Ak dovoľíte trochu subjektivismu, stalo sa to podobne aj mne. Od detstva som vyrastal v cirkvi, kde sa kázalo evanjelium. Keď som prvý raz počul hovoriť jedného brata v jazykoch, pamätám sa, ako som sa počas modlitieb pýtal mamy, či je Francúz alebo Talian. Povedala mi: „Ticho, teraz sa modli.“ Neskôr som začal chápať a vnímať moc Božiu v týchto prejavoch. Objavila sa vo mne obrovská túžba po odovzdaní sa Pánovi a prijatí Jeho Ducha. Na modlitebných stretnutiach ma viedli k pokániu, prosbe o odpustenie hriechov, očisteniu v krvi Ježiša, posväteniu a volaniu o naplnenie Svätým Duchom. Po niekoľkých dňoch som prežil svoje Letnice, bolo to 8. marca 1982. Nevolal som k Bohu: Daj mi jazyky. Volal som: Naplň ma, pokrsti Svätým Duchom!

Ale keď ma Duch naplnil, začal som hovoriť v neznámej reči. Prežíval som boj. Moja myseľ sa vzpierala, nemohla kontrolovať to, čo hovorím. Nebeské pocity prišli o pár dní neskôr. Používaním daru v modlitbách vzrastala Božia moc v mojom živote. Povedal som prvé svedectvo (trvalo 15 sekúnd) a okamžite sa hlásilo niekoľko mladých ľudí, že chcú to, čo mám ja. Tak začalo prebudenie, ktoré trvalo asi 2 roky. Denne sme sa stretávali, modlili a ľudia prichádzali aj z iných miest, aby prijali Božie požehnanie.

Počul som príbeh jedného misionára v Afrike. Prišiel a kázal tam evanjelium. Čítal im z Biblie o tom, ako Ježiš, keď bol na zemi, pomáhal ľuďom, uzdravoval ich, zachraňoval, činil divy a zázraky. Misionár potom musel náhle odcestovať domov kvôli rodine. Doma si s veľkou hrôzou spomenul, že zabudol Afričanom povedať, že dnes už Ježiš také zázraky a uzdravenia nerobí. Že to platí len duchovne. Bolo však neskoro. Keď sa po niekoľkých týždňoch vrátil, chromí chodili, slepí videli, hluchí počuli a stalo sa mnoho zázrakov.

Možno sa pýtate, či sa aj dnes Duch Svätý dáva ako na počiatku na Letnice? Odpoviem: Áno, všade tam, kde sa hlása pravda Božieho Slova a kde misionár nestihol povedať, že to už dnes Ježiš nerobí.

Neviete, či je to aj pre vás? Máte to v cene letenky.

Luboš Tagaj

Časť druhá: Evanjelizácia v cirkvi

Kapitola 5 - Princípy evanjelizácie v cirkvi, 1. časť

Cirkvi Veľkej Británie potrebujú prestať s predvídaním úpadku a začať plánovať rast. Nastal čas pohnúť sa od živorenia k misii a dať popredné miesto evanjelizácii založenej na cirkvi.

Cirkev existuje misiou rovnako ako oheň tým, že horí. John Skoglund povedal, že misia je znakom každej pravej cirkvi. Usúdil, že veľké poverenie nie je jednou z mnohých aktivít, ale nevyhnutnosťou cirkvi. Lesslie Newbigin šiel ďalej a naznačil, že cirkev, ktorá stratila svoju misijnú víziu nie je autentickou novozmluvnou cirkvou. Evanjelizácia je jednou zo základných úloh cirkvi a miestny zbor je najvhodnejšie miesto, kde sa môže realizovať. Nanešťastie mnohé cirkvi stratili víziu pre túto prácu a nevynakladajú na ňu žiadne prostriedky.

Zdá sa, že rastúcimi zbormi sú prevažne tie, ktoré očakávajú veľké veci od Boha a toto očakávanie je za všetkými ich aktivitami. Rast zboru nespočíva len v konaní správnych vecí v správnom čase. Ide tiež o to, aby spoločenstvo verilo, že Božím plánom pre ich cirkev je, aby rástla, a aby bolo presvedčená, že On chce, aby sa to stalo práve v ich cirkvi. Stáva sa to teda predmetom viery.

Cirkevná evanjelizácia musí byť zosobnená

Niektorí kresťania dochádzajú do zboru z niekoľko kilometrových vzdialeností, zaparkujú na parkovisku autá a zúčastňujú sa bohoslužby. Hneď po bohoslužbe nasadnú do áut a rovnakých niekoľko kilometrov cestujú domov. Nanešťastie počas týždňa nemajú žiaden kontakt so svojím okolím, ktoré tvorí pozadie cirkevnej misie. Zbory, ktoré sa skladajú z dochádzajúcich kresťanov, ako sú títo, nemôžu riadne vykonávať evanjelizáciu. Ak má byť zbor misijne efektívny, musí nadviazať kontakt s okolím, do ktorého je postavený a zhromaždenie má nadväzovať siete vzťahov, služieb a svedectva vo svojej lokalite. Zbor odrezaný od svojho okolia je ako strom odrezaný od svojich koreňov – je slabý a neúrodný!

Ježišovo zblíženie s ľudstvom bolo úplné. Keď sa narodil, „stal sa telom a prebýval medzi nami“; vo svojom živote „počítaný bol s priestupníkmi“; svojou smrťou „na vlastnom tele vyniesol naše hriechy“; zdieľal našu ľudskosť, „a to preto, aby smrťou zničil toho, čo má moc smrti“. Zo svojho

vtelenia urobil model pre cirkevnú misiu. Svojim učeníkom povedal: „Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ Bývalý biskup v Liverpoole, David Sheppard, povedal: „Ak veríme tomu, že Boh je na-ozaj vtelený, On je celkom blízko a stretáva sa s nami tam, kde sa nachádzame. Aj nasledovníci Ježiša musia žiť takým spôsobom života. Tak, ako On, sme povolaní stretnúť sa s ľuďmi tam, kde sú.“

Kresťanské dejiny sú plné príkladov kresťanov, ktorí chceli akceptovať tento bolestivý model vtelenia ako metódu svojej misie. Počas celej Pavlovej služby vidíme, ako sa „vživa“ do komunít rozličných skupín ľudí. Vo Filipách sa rozprával s Lýdiou a inými ženami na brehu rieky, zdieľal celu s väzňami vo filipskom väzení. V Aténach debatoval so Židmi a Grékmi v synagóge a na trhovisku, argumentoval epikurejským a stoickým filozofom. Celá metóda Pavlovej evanjelizácie bola v tom, že prichádzal k ľuďom tam, kde sa nachádzali, nadväzoval s nimi kontakt v ich svete a prezentoval evanjelium tak, aby bolo relevantné potrebám a túžbam, ktoré cítili. To je najlepší spôsob osobnej evanjelizácie.

Ak sa my ako kresťania, chceme „vžiť“ do súčasnej spoločnosti, musíme byť ochotní mnohé z našej vlastnej meštianskej subkultúry zahodiť. To však neznamená, že máme stratiť svoju identitu. Keď sa Ježiš stal jedným z nás, neprestal byť sám sebou.

Evanjelizácia v cirkvi musí zasiahnuť nezasiachnutých

Mnohé zbory, ktoré si myslia, že „evanjelizujú“, v skutočnosti rozprávajú len sami sebe. Ich blyštiace sa letáky sa nikdy nedostanú za perifériu ich spoločenstva, hosťujúci kazatelia privádzajú iba ľudí, ktorí

„odpadli od cirkvi“ a ich kázne hovoria len k veriacim. To, aby cirkev zasiahla nezasiachnutých, stojí veľké odhodlanie a vernosť.

Evanjelizácia ľudí, ktorí nikdy nepočuli skutočné kresťanské posolstvo, by malo byť najvyššou prioritou pre každú cirkev na svete. Nanešťastie mnohé sa k tým, ktorí nikdy nepočuli dobrú správu, otočili chrbtom. Keď vedec Rupert Davies skúmal úlohu evanjelizácie v metodistickej cirkvi, usúdil: „Samozrejme nezriekla sa užších a intenzívnejších foriem evanjelizácie, ale má sklon

prenechať ich určitým aktívnym skupinám a často, až príliš často, evanjelistom zo zahraničia.“ Už zakladateľ metodizmu John Wesley učil svojich spolupracovníkov, aby „šli vždy nielen k tým, ktorí vás potrebujú, ale k tým, ktorí vás potrebujú najviac.“ Ak máme efektívne evanjelizovať, musíme byť ochotní vyjsť za priateľské siete našich spoločenstiev a spoznať „neprístupné skupiny ľudí“ okolo nás.

V tradičnom cirkevnom živote očakávame, že sa ľudia najprv budú správať slušne, potom uveria, potom k nám budú patriť. Ale Ježiš vo svojej službe nezvolil tento postup. Najprv prijal ľudí, čiže najprv patrili, potom sa mohli naučiť, ako sa správať a napokon uverili. Toto môžeme vidieť napríklad pri Matúšovi, vyberačovi daní. Taká práca ho v očiach vtedajšej spoločnosti automaticky zaraďovala medzi hriešnikov a vyvrhelov. Matúš sa zmenil, stal sa jedným z Ježišových učeníkov, apoštolom a napokon autorom jedného z evanjelií.

Osobne som presvedčený, že toto je ten pravý model cirkevnej evanjelizácie. Skôr, ako zaobchádzať s nimi ako s outsidermi a druhotriednymi občanmi, prvým krokom, ktorý môžeme urobiť, je povzbudiť ľudí k tomu, aby k nám patrili tým, že ich prijmem do nášho spoločenstva, pozveme ich, aby kráčali spolu s nami. Keď sa stanú našou súčasťou, naučia sa, čomu kresťania veria a ako by sa mali správať ako občania Božieho kráľovstva. Keď uvidia, ako viera zmenila náš život, môžu sa rozhodnúť, či chcú veriť spolu s nami, alebo nie.

(pokračovanie nabadúce)

Rob Frost (autor knihy Evanjelizácia v treťom tisícročí, z ktorej je vyššie uvedený úryvok) je známy metodistický evanjelista a spisovateľ z Veľkej Británie. Boh cez neho ovplyvnil životy mnohých ľudí, ktorí sa obrátili a prijali Pána Ježiša. Chceme uverejňovať časti z jeho knihy, v ktorej je veľa praktických skúseností.

Znameníť žena

Vždy, keď som si čítala chválu súčasnej ženy z Príslovia 31,10, túžila som si prečítať názor niekoho na tento odkaz pre nás - ženy. Bola som rada, keď som našla knihu v blízkom jazyku a autorkou bola žena. Táto kniha „Znameníť žena“ ma zaujala najprv svojím názvom. Počas čítania som sa vlastne zoznámila s autorkou Marthou Peace, keďže množstvo svojich osobných skúseností podala ďalej na papier. Jej knihu som čítala veľmi rýchlo a stále som sa tešila na nové kapitoly. Kniha je rozdelená do 4 častí a každá z nich je obrovským uistením, povzbudením, ale aj napomenutím pre ženu.

V 1. časti autorka rozpisuje, čo má žena vedieť o Bohu, hriechu, vzťahoch, manželstve a svojom poslaní, v 2. časti opisuje ženu v jej zodpovednosti voči Kristovi, domovu, láske, rešpektu, intimite a podriadenosti, v 3. časti rozoberá podriadenosť ženy ponajprv - biblickú podriadenosť, v 4. časti sa dotýka ženy a jej osobitých okolností, ako je Žena a hnev, Žena a strach, Žena a osamelosť a Žena a zármutok.

Celá kniha stále odkazuje na Božie Slovo v rôznych situáciách, v ktorých sa žena nachádza. Nájdeme tu množstvo tabuliek a ilustrácií v rozličných obrázkoch.

Keby som mala napísať, čím ma zaujala, bolo by toho veľa, preto spomeniem časti, ktoré sa ma najviac dotkli.

Bola to druhá časť o Oddanosti znamenitej ženy Kristovi (celým svojím srdcom), kde autorka rozoberá Žalm 119 a žalmistovu hlbokú túžbu v srdci po Bohu.

Taktiež i kresťanská žena môže mať vo svojom srdci túžbu a neustále potešenie vo svojom Pánovi, keď sa vo svojich myšlienkach sústreďuje na to, aký je Boh a ako pracuje v jej živote, aby bol v ňom oslávený. Samozrejme existujú v našom živote aj zlé túžby, opisuje sa tu, akoby sa tieto túžby mali zmeniť, čo je skutočne dôležité.

Postoj nášho srdca bude mať priamy vplyv na našu spokojnosť a radosť.

Poprosme teda Pána, aby nám dal srdce nových želaní, aby sme vytrvale hľadali Boha a to s rovnakým zanietením a energiou, ktorú sme vynakladali na nesprávne (modlárske priania).

V 1Jn 2,15-17 ma opäť upozornila na rady z Božieho Slova, ako sa má žena obliecť do lásky, o ktorú by sme stále mali usilovať a chodiť v nej každý deň.

Zvláštnym dotykom pre moje vnútro bola kapitola o znamenitej žene a jej boj s netrepezlivosťou, ktorú prežíva v rôznych situáciách vo svojom bežnom živote (v práci, doma, pri výchove). Táto netrepezlivosť prerastá mnohokrát do hnevu.

Kniha ma napomenula, aby som milovala úlohu, ktorú Boh určil nám ženám.

Čo pre mňa znamená byť slávou svojho muža a naozaj oslavovať Boha vo svojom živote.

Znameníť žena miluje Boha celým srdcom - berie vážne Jeho Slovo, neberie naľahko svoje biblické povinnosti a rastie vo svojom vlastnom poznaní, ale i učí sa a vyučuje iné ženy.

Nakoniec ak vydržíš a budeš verná, z Božej milosti i ty môžeš byť... súcou (znameníťou) ženou, ktorej hodnota je vysoko nad korále. Pr 31,10

Henrieta Koceková

Výnimočná matka a Božia služobníčka

Vedeli ste to?

- Susanna Wesleyová, matka Johna a Charlesa prežila stratu deviatich detí z 19. Vydaná za farára Samuela Wesleya žila s touto veľkou rodinou v dlhoch a biede, pretože Samuel vždy minul viac ako zarobil.

- Dvakrát im požiar zničil faru a raz im niekto zapálil pole. Keď v roku 1709 požiar zničil faru, bol 6-ročný syn John zázračným spôsobom zachránený. Susanne bolo jasné, že Boh má s ním plány, a sľúbila Bohu, že sa výchovy Jackieho (ako ho volala) ujme so zvláštnou starostlivosťou.

- Keď zhoreli nielen veci, ale aj kniha s duchovnými úvahami pre deti, ktorú roky písala a zhoreli aj peniaze, ktoré dostala od biskupa, rozhodla sa, že si nepripustí, aby ju hrôza tejto udalosti zdeptala. Chcela byť svojím deťom príkladom, ale veľmi to bolelo.

- Susanna bola často chorá a slabá a napriek tomu si vyhradila čas na osobné stíšenia a denne deti šesť hodín učila. Vyučovala ich, aby poznali Boha a žili pred Ním v bázni.

- Počas obnovy fary bývali ich deti u susedov alebo u rodiny a keď sa konečne vrátili domov, Susanna ich musela prevychovávať, lebo „pochytili“ posmešky, nepekné správanie a zlú angličtinu.

- Susanna ticho slúžila, keď ich faru navštívili dievčatá z ulice (prostitútky) napriek tomu, že sa jej muž hneval týmto návštevám. Alebo kázala na fare, keď bol Samuel v Londýne, hoci kázať mohli iba ordinovaní muži.

Napriek mnohým veľmi ťažkým situáciám sa Susannina viera nezlomila. Keď mali nepriateľov na fare, keď sa im stratil 5-ročný syn v barinách lesoch, keď zistila, že jej muž sa nezmení a vždy bude žiť na dlhy, vedela, že musí všetko prenechať Bohu a že Mu musí a chce dôverovať.

M. Belková, viac v budúcom čísle.

Raz sa opýtali Wesleyho mamy, ktoré z 19 - tich detí má najradšej. Odpovedala úžasným spôsobom: Milujem najviac to choré až do tej chvíle, kým sa neuzdraví a to zatúlané, kým sa vráti späť.“

MOBILIZÁCIA

Konferencia modlitieb a pôstu
za mladú generáciu na Slovensku
18.- 20. jún 2010 Kráľova Lehota

Čo Boh robí medzi mladými ľuďmi na Slovensku?

Ako sa naplňajú ciele CampFestu a Worship Festivalov
o obnovení, zjednotení a spolupráci?

Ako sa šíri oheň modlitieb 24-7 na Slovensku?

Modlitby, chvály, svedectvá, povzbudenie do modlitieb za
Slovensko...

www.campfest.sk

Mládež na koncerte chvál v Piešťanoch

Všímaj si značky a znamenia

V priekope neskončíš bez toho, žeby si najprv neignoroval značky. Pozri sa na Samsona:

1/ Porušil pravidlá!

Ženy, ktoré si vybral, nelenže sa „mu obrátili chrbtom“, ale dokonca ho zruinovali. Počúvaj: „Neľahajte jarmo s neveriacimi!...“ (2K 6,14). Vôl aj osol sú síce Božími stvoreniami, ale nenocujú v tej istej stajni a nepracujú v tom istom postroji. Ich prirodzenosť je príliš odlišná. Keď Boh hovorí „nie“, nie je svojhlavý - ale nás chráni. Rešpektuj Ho!

2/ Samson žil podľa pudov!

Myslel si, že je zamilovaný, keď bol len „žiadostivý“. Keď sa ho spýtali, prečo sa tak rozhodol, povedal: „...páči sa mi“ (Sd 14,3). Skôr, než sa to skončilo, spal s prostitútkami a Dalila ho zradila. Peter píše: „...zdŕžajte sa telesných žiadostí, ktoré bojujú proti duši“ (1Pt 2,11). Nauč sa žiť podľa princípov, nie podľa svojich pudov!

3/ Zneužil svoj dar!

Samson použil svoju nadprirodzenú silu v svojom osobnom prospechu. Počúvaj ho: „...tak dáte vy mne...“ (Sd 14,13). Boh nám dáva dary, aby naplnil svoje ciele, nie naše. Keď ich zneužijeme, vždy skončíme v problémoch.

4/ Bol slepý voči svojim slabostiam!

Môžeš si myslieť, že tvoje osobné nedokonalosti nebudú mať verejné dôsledky, ale oni ich budú mať. Nemôžeš uniknúť pred tým, kým si. Preto sa Dávid modlil: „Skúmaj ma, Bože, a poznaj moje srdce...“ (Ž 139,23). Ak sa dnes v tvojom živote nachádza ktorékoľvek z týchto znamení, urob s tým niečo!

„Kto chodí bezúhonne, chodí bezpečne...“ (Prisl. 10,9)

Bob Gass, uverejnené s povolením z prílohy Nahlasu

Autor: Ringo	vajíčko (lekár.)	2	soľ kyseliny octovej	solmizačná slabika	Nikto nemá väčšej lásky ako ten, čo svoj (tajnička).				
somár									
domáce úžitkové zvieratá					Pomôcky: Rato, aer, tartan, Solo	Filipínčan, Polynézčan	pretože, lebo (bás.)	staro- rímsky pozdrav	1
anglický zápor				spojovací kliniec	lenže				
Pomôcky: Nick, taka, Neva, Ilokan	Ján (čes.) Vasil' (dom.)				usiloval sa zmoc. zveri lesklý náter				
obviňovalo							prvá žena posvätný býk st. Egyptanov		
citostlovec povzdychu			trop. takov. rastlina Peter (čes.)					osobné zámeno kyslá pochutina	
Slovenský plynársky podnik				kryt automobilu úžka doska					
orol (čes.)					Mikuláš (angl.) hrubý povraz				montovaný dom
Pomôcky: oon, ave, octan, Elana, ken	Talian (čes.) časti budovy				čes. zápal- kový podnik ruská rieka				
hmota na úpravu bežecových trati							slovko pritakania peňažný ústav		
register ton			alebo (čes. zastar.) mytológ. vodný had				ruský súhlas vylieval		
vzdúch (grécky)				udrel po hlave japon. dlž. miera					
pokľaknu- tie					zosilnený slov. zápor miliampér				Youth Hostel
symbol uctievaný primitív. kmeňmi							závady		
staršie ženské meno							mohame- danský boh		

10. - 17. 7. 2010
Čhtelnica – Palinka
Tábor ECM pre DORAŠT

Téma: SPOZNÁVAJME
OTCA

www.palinka.sk
cena: 90,- EUR
info: Vojto

ŽIJEM AKO NOVOZÁKONNÝ KREŠŤAN?

Apoštoli museli čakať desať dní. Boli to „starozákonní kresťania“ a báli sa. Báli sa, že budú ukrižovaní, báli sa jeden o druhého, báli sa, čo si ľudia o nich pomyslia, báli sa tmy, psov, myši, báli sa zajtrajška, báli sa, že budú osamelí, že budú zomierať a chorľavieť. No modlili sa a čakali, pretože Ježiš im povedal: „Pošlem vám iného Tešiteľa.“ Ale nevedeli ako. A o 10 dní neskôr zrazu prišiel, ako oheň, vietor, prišiel a dotýkal sa ich, úplne ich zaplavil a prevrátil ich zvnútra, totálne ich premenil a oni sa stali novozákonnými kresťanmi. Už sa nebáli vybehnúť na ulice a hovoriť o Ježišovi. Dnes by sa nebáli ísť do slovenských škôl a hovoriť o Ježišovi, nebáli by sa ísť do väzníc a nebáli by sa hovoriť svojim susedom. V skutočnosti nedokázali prestať o ňom hovoriť, pretože vedeli, že ak by o ňom nehovorili, ľudia pôjdu do pekla. Nosili vo svojich srdciach presne takú istú lásku, akú mal Ježiš, boli ochotní vyjsť na ulice, zomrieť za ľudí (a niektorí naozaj zomreli), pretože to boli novozákonní kresťania.

Som aj ja novozákonný kresťan?

Mám v sebe Ducha Svätého, ale možno tak trochu patríam k Starému zákonu? Ako je možné dostať sa od starého zákoníctva k novému zákonu? Keď Peter kázal na Letnice, kázal o Ježišovi. Povedal im, že ak neuveria, ak sa nestanú novozákonnými kresťanmi, zomrú. A oni sa pýtali: „Čo môžeme urobiť, aby sme boli spasení? Čo môžeme urobiť, aby sme už nešli do pekla? Čo môžeme urobiť, aby sme mali toto priateľstvo s Bohom?“ On im povedal: „Musíte povedať Bohu, že ľutujete svoje hriechy a musíte byť pokrstení. Vaše hriechy vám budú odpustené. A Duch Svätý príde, začne vo vás žiť a bude vám pomáhať“. Ak si človekom plným hnevu, Duch Svätý ti môže pomôcť, aby si sa prestal hnevať. Ak si človekom, ktorý je závislý od vecí, ktoré ťa zabíjajú, Duch Svätý príde a pomôže ti, aby si bol od toho oslobodený, bez ohľadu na to, aká veľká je tvoja závislosť. Môže to byť heroín, televízia, špáranie sa v nose... Ak si závislý, novozákonný kresťan, máš Ducha Svätého, aby ti pomáhal, aby si bol úplne oslobodený a slobodný. Kvôli tomu Ježiš zomrel. Aby nás oslobodil, aby sme sa už nikdy nebáli zajtrajška. Toto je nový zákon. Keď padneme, zhršíme, Boh nás aj tak má rád.

Už viackrát som Slovensko navštívil, čoraz viac vidím, že Slovensko ide dolu vodou. Dnes som išiel na výjazd do školy a pri tom som sa rozprával s mladými ľuďmi a deťmi. Mnohé z tých dievčat už neboli panny. Deti trpia, sú nešťastné. Nepoznajú Ježiša ako svojho Spasiteľa. Naozaj niečo hľadajú, oni niečo chcú. Každý na svete v skutočnosti chce Ježiša. Ľudia chcú vidieť slobodu, radosť z Ducha Svätého. Chcú vidieť, ako novozákonní kresťania žiaria. Chcú vidieť, že sa nebudete báť smrti a že ste úplne iní, dokonca tak, aby museli povedať: „Ja chcem byť presne taký! Toto som hľadal! Ako to môžem získať?“

Pamätám sa na jeden malý zbor vo Vancouvri, neboli to rímsky katolíci, ani charismatici. Trápilo ich, že nežiaria. Pastor tejto malej cirkvi, aj ľudia boli z toho nešťastní, pretože nik do ich zboru nevstupoval. Tak sa raz zišli, čítali si spolu Skutky apoštolov a hovorili si: „Títo nie sú ako my. My nezomierame, nehovoríme o Ježišovi, mladí ľudia do nášho zboru neprichádzajú.“ Tak sa začali modliť a modlili sa mnoho týždňov. Duch Svätý prišiel a pastora žena sa raz večer pri spoločnej modlitbe začala veľmi smiať. Smiala sa a nemohla prestať. Duch Svätý ju urobil takou šťastnou, že si nemohla pomôcť. Úplne jej zoslabli nohy. Manžel bol z toho riadne vystrašený a povedal si: „Toto nemôže byť od Boha.“ Ale Boh jej daroval aj obrovský pokoj. Svätý Duch ju

naplnil obrovskou láskou. Zrazu iný človek v tom zbore dostal Ducha Svätého a v priebehu niekoľkých týždňov bol tento malý zborík celý „opitý“ Božou láskou. Milovali modlitbu, každý deň sa modlili, stretávali sa a smiali, padali a Duch Svätý mal na nich obrovský vplyv. Menil ich a zastavoval ich pred hriechom. Pomáhal im so strachom. ...Toto je skutočná cirkev... No prišiel deň, keď im Duch Svätý povedal cez pastora ženu: „Ja som vám nedal svojho Ducha len pre vás, chcem, aby ste to vyniesli von na ulice.“ Čo tým myslí?“ Boli z toho úplne zmätení: „...To, čo sa tu deje medzi nami, máme vyniesť von na ulicu?!“ Povedali si, že pôjdu do McDonaldu. Dvadsať sa ich teda vybralo do McDonaldu na bigburger. Keď tam sedeli a jedli, začali sa modliť a Duch Svätý na nich zostúpil práve tak, ako to urobil v priebehu predošlých desiatich dní; ako na Letnice. Boli naplnení Božou láskou. Úplne ich ovládla Božia radosť a žiaril z nich Boží pokoj. Priamo tam, v McDonalde. Niektorých z nich úplne zachvátila Božia moc, až chvíľu ostali bezvládni. Bolo tam zopár mladých ľudí, ktorí sa na nich pozerali z opačného konca. Došli za nimi a povedali: „My chceme to, čo máte vy. Chceme byť takí šťastní ako ste vy. Čo máme robiť?“ Odpovedali im: „Kajajte sa, povedzte Bohu, že je vám ľúto vašich hriechov, nechajte sa pokrstiť a budete naplnení Duchom Svätým.“ Títo ľudia sa začali naozaj kajať, Ten zbor má dnes obrovské množstvo mládeže. A všetko začalo niekoľkými novozákonnými kresťanmi, ktorí vyniesli Ježiša práve tam, kde mal byť.

Boh nám dáva svojho Ducha, aby nás urobil svätými, aby nás oslobodil. Nielen na to, aby sme boli Božími deťmi, ale aby sme sa stali nevestou Krista, aby sme boli zamilovaní. Budem citovať z Lukášovho evanjelia: „Starozákonní kresťania“ sa pýtali, ako sa majú modliť a Ježiš im odpovedal: Predstavte si, že by vám o polnoci prišiel priateľ a chcel by tri bochníky chleba, no vy by ste nemali žiaden. Tak by ste išli do vedľajšieho domu, hádzali by ste kamienky do okna a zobudili by ste suseda. Povedali by ste:

„Daj mi prosím, tri bochníky chleba pre moju návštevu.“ A tento kamarát by povedal: „Vieš čo, choď preč, celá moja rodina spí!“ A Ježiš by povedal: „Požiadaj ho ešte raz.“ No ten kamarát by stále hovoril: „Vypadni, blázniš, choď preč, je polnoc!“ A Ježiš by povedal: „Znova ho požiadaj.“ A možno, že ti nedá ten chlieb preto, lebo si jeho priateľ, ale dá ti ten chlieb preto, že si neodbytný, dá ti tie tri bochníky chleba, pretože mu nedáš spať, lebo ich naozaj chceš.

Naozaj chceš dar Ducha Svätého, naozaj chceš robiť zázraky na Slovensku, naozaj chceš prorokovať? Chceš, aby si Boh používal tvoje ústa? Chceš to? Naozaj budeš hádzať kamene do okien? Naozaj chceš hovoriť o Ježišovi? Chceš byť svätý? Chceš byť nevestou Kristovou? Chceš byť zamilovaný? Naozaj? On ti Ducha Svätého dá! Pretože toto všetko nemôžeš urobiť vlastnou silou. Môžeme to urobiť iba skrze Ducha Svätého. Chcete sa stať nevestou Kristovou a hovoriť svojim deťom o Ježišovi, chcete, aby ľudia na Slovensku išli do neba? Chcete ísť do väzníc a zabrániť tým ľuďom, aby išli do pekla? Nebude vám vadíť, že zomriete? Ste preto ochotní zomrieť?

Duch Svätý príde a pomôže vám, aby ste boli ako Ježiš. Možno Ježiša potrebuje tvoj sused a ty dáš prednosť televízii. Možno tvoje vnúča zomiera a ty dávaš prednosť nejakej závislosti. Ja chcem, aby všetky moje vnúčatá išli do neba, hoci niektoré z nich ešte žijú veľmi zlý život. Ale chcem žiarť, chcem, aby moje vnúčatá túžili mať to, čo má ich dedo. Žiarť tak, že ľudia budú hovoriť: „Chcem byť ako títo, nechcem sa ničoho báť.“ Chcete sa nebáť? Tak žiadajte...”

Roy Hendy, Nahlas 3/08

Evanjelizačné inzeráty

Vnímam ich ako milosť Božiu pre tých, čo naberú odvahu zavolať na tento „zvláštny inzerát“. Zvláštny preto, lebo iste sú mnohí ľudia prekvapení, čože je toto za inzerát. Tieto evanjelizačné inzeráty podávame od januára 2009, teda vyše roka. Som presvedčený, že majú zmysel a chcel by som vás, drahí bratia, sestry povzbudiť k tomu, aby ste vo svojom prostredí urobili podobne. Myslím, že takáto forma evanjelizácie má aj svoje výhody, na rozdiel od verejnej. Je úplne spontánna a osobná, intímna. Mnohí sa mi zdôveria, hoci ma vôbec nevidia, nepoznajú, ale hľadajú napríklad zmierenie, pokoj, skrze Neho...tak sa otvoria.

Spomínam na začiatky podávania inzerátov, keď som mal „veľké oči“ a požiadal som bratov a sestry o ochotu zverejňovať ich mobilné číslo, aby sme to snád' pri tom návale zainteresovaných zvládli... Nič také sa nedialo. Za toto obdobie najviac ohlasov bolo sedem za jeden týždeň. Bol aj týždeň bez žiadneho ohlasu. Taký priemer je asi 2-3 ohlasy celkovo. Verím, že mnohí váhajú, či zavolať. Tí, ktorí naberú odvahu, mi prezradia, že už dlhšiu dobu sledujú naše inzeráty, no nechápu, nerozumejú čo to je, čo to znamená.

Kde zverejňujeme. Pokúsili sme sa v rôznych miestnych týždenníkoch, ako aj v hypermarketoch, ale najlepšie skúsenosti máme s Pardonom - inzertným regi-

onálnym týždenníkom. Zrejme preto, že má najväčšiu tiráž.

Ten „náš“ zahrňuje 4 okresy a ako to už býva, najmenej ohlasov máme z domáceho prostredia. Takže keď mi zavolajú z Topoľčian, Bánoviec, Prievdz, tak ľudí odporúčam do evanjelikálnych cirkví v ich okrese. Asi v piatich prípadoch som urobil aj výjazd na pastoračný rozhovor.

Čo sa týka znenia inzerátov, tak za minulý rok sa obsah menil. Snažili sme sa jasne dať najavo, že sme tu k dispozícii pre tých, čo chcú a nevedia, ako vyhľadať, obrátiť sa na Pána Ježiša. No, ale po istom novembrovom večierku na podnet seminára s br. Bolayom sme vďaka bratovi Pavlovi Procházkovi získali výstižnú vetu, ktorú sformuloval do tohto znenia: „S vernosťou k Pánovi Ježišovi a s láskou k blížnym, otvárame dvere hľadajúcim.“ Je nám skutočne srdcu blízka, takže ju odvtedy podávame v takomto znení.

Kto sa všetko hlási. Ak by som sa mal najstručnejšie vyjadriť, tak na prvom mieste sú to sklamaní katolíci. A to až na 80% z volajúcich. Potom núdzni, či takí, čo sa ocitli v životných problémoch (pred rozvodom, nevera, sklamanie). Zvyknú nás pozdraviť aj kresťania z iných evanjelikálnych cirkví. Mnohých musím presviedčať, že je to omyl, že sa pomýlili. Istý pán mi vysvetlil, že ECM je ekonomické centrum mesta. Tiež sú aktívni aj posmievači

a provokatéri. Po čase sa zvyknú ozvať aj tí istí, len tak, aby prehodili reč.

Nie som psychológ, aby som išiel nejako takticky na ľudí, som úplne otvorený a len ako z milosti Pána vedený v danom rozhovore, tak reagujem. Neraz si myslím, že som tak fúkal, že som tlejúci ohník uhasil a inokedy sa pýtam, či nebolo treba aj peklo spomenúť...

Vieme, že ľudí skôr zaujmú inzertné noviny, ako jasný evanjelizačný traktát. Buďme k dispozícii s evanjeliom pre tých, čo skrze tieto slová nájdú milosť Božiu a naberú odvahu zavolať a pýtať sa. Asi toľko naše skúsenosti. Povzbudzujem Vás, drahí moji, neváhajte a skúste, veď každý potrebuje Krista Pána. Nech Vám žehná skrze ten radostný chýr aj takto.

Jaroslav Sklenár, Partizánske

Správa z Oblastnej konferencie ECM

Oblastná konferencia sa konala 9. - 10. apríla 2010. Tentoraz sme sa stretli v Hlohovci v príjemnom malom hoteli Stofing. Prvý deň bol vyslovene pracovný. Počuli sme správy superintendenta, podpredsedov, delegátov a ostatných, ktorí sú povinní podávať správy Oblastnej konferencii. I keď je pomerne náročné celý deň sedieť a počúvať správy a sústrediť sa, je to aj obohacujúce. Naše zbory a misijné stanice sú rôznorodé, ako aj pracovníci, ktorí boli na tieto miesta povolani. A tak je povzbudzujúce a zároveň poučné si správy vypočuť jednu za druhou, vidieť, čo sa kde robí, čo funguje, alebo naopak nefunguje a kde sa urobila chyba.

Večer sme sa zišli k bohoslužbám a zároveň sme vyplnili dve hodiny, ktoré neboli v rámci roku modlitieb pokryté. Mali sme tak možnosť sa navzájom niest' na modlitbách a spoločne chváliť nášho dobrého Pána.

Na druhý deň nás čakala prednáška brata Pavla Procházku na zaujímavú tému:

Analýza sociálnych, edukačných a ekumenických trendov v zboroch ECM, SO v rokoch 1989-2009. Pútavým rozprávaním nás vtiahol do problematiky, ktorá sa nás všetkých bytostne týka. Mali sme tak možnosť sa zamyslieť nad tým, čo sa u nás počas rokov slobody dialo, ako to našu cirkev ovplyvnilo, a ako to všetko súvisí a korešponduje s našim metodistickým dedičstvom. Uvedomili sme si opäť, aké úžasné myšlienky hlásal zakladateľ našej cirkvi John Wesley. Bol to človek, ktorý žil svoje kresťanstvo, nielen o ňom rozprával a videl, že musí zasahovať celú osobnosť človeka, aby bolo efektívne. Kiež je nám Hospodin milostivý v tom, aby sme vedeli kresťanstvo v tomto zmysle kázať a šíriť v našej krajine, ktorá sa síce pýši prívlastkom kresťanská, ale kresťanstvo sa pomaly, ale isto dostáva do sféry individuálnej a má ďaleko od toho, aby zasahovalo do diania a každodenného života.

L. Procházková

Blahoželanie

Sestra Anna Jotová z bratislavského zboru sa 2. mája 2010 dožila 94 rokov. Je najstaršou členkou našej cirkvi na Slovensku, v ktorej istý čas slúžila ako kazateľka. *Milá sestra, prajeme Vám, aby Vás Pán Boh žehnal aj v ďalších rokoch Vášho života, dával Vám pevné zdravie a radosť.*

Dary na Ohnisko

V mesiacoch marec apríl sme prijali sumu 25 Eur od týchto sestier:

Anna Melišková, Sládkovičovo

Mária Struhárová, Veľké Uľany.

Ďakujeme!

Letný pobyt stanovákov

26. -30. jún 2010

Račkova dolina

info u br. Michala Tagaja

23. máj 2010 - svetový deň modlitieb

Tento rok Cirkve oslavuje 10. výročie projektu Svetový deň modlitieb (Global day of Prayer). Je to významná akcia na podporu modlitebného hnutia v Cirkvi. Tento projekt ročne oslovuje obrovské množstvo kresťanov a jeho výsledkom sú nové modlitebné skúsenosti, občerstvenie, obnovenie nádeje, že má zmysel modliť sa za naše mesto, krajinu, životy nanovo vydané Bohu, ale aj nové životy odovzdané Bohu. Modlitby sa uskutočňujú vždy na deň Turíc (tento rok 23. mája 2010). Ľudia sa stretávajú na maličkých i obrovských modlitebných stretnutiach, činia pokánia a zástupné pokánia za Cirkev, mesto, dedinu, národ podľa Písma: Avšak môj ľud, po mne pomenovaný, sa pokorí, bude sa ku mne utiekať a odvráti sa od svojich zlých ciest, vypočujem ho z nebies, odpustím mu hriech a jeho zem uzdravím. (2 Krn 7,14).

Kalendár akcií

- 24. 5. EQUIP, Bratislava, Súľovská ul. - medzidenominačné vzdelávanie vodcov
- 26. 5. EQUIP, Košice, ACS, Bratislavská ul. - medzidenominačné vzdelávanie vodcov
- 27.- 30. 5. Výročná konferencia ECM, SEREĎ
- 18. - 20. 6. MOBILIZÁCIA - Konferencia modlitieb a pôstu za mladú generáciu na Sk, Ranč Kráľova Lehta
- 6.-8. 8. Stanová evanjelizácia ECM - Košice, Ťahanovce
- 11.-15. 8. Stanová evanjelizácia ECM - Michalovce

V júnovom detskom kútiku chceme uverejniť FOTKY DETÍ. Pošlite nám ich do 25. 5. 2010 !

Príhovor biskupa Patricka Streiffa

Prečo ľudia potrebujú našu cirkev?

Je to provokujúca otázka. Je posledná z troch provokujúcich otázok, ktoré biskup Hans Växby napísal do zakladacej listiny metodistickým zborom v Eurázii, tzn. v celej oblasti Ruska a v následných štátoch bývalého ZSSR.

Zbory v oblasti jeho biskupstva majú byť samostatnejšie oproti zahraničnej pomoci a zodpovednejšie vo svojom misijno-diakonickom pôsobení. Biskup Växby hovoril na stretnutí superintendentov našej Centrálnej konferencie o cieľavedomých zmenách. Na zboroch a Výročných konferenciách v Eurázii si stanovili spoločne ciele a chcú ich dosiahnuť konkrétnymi krokmi k vlastnej zodpovednosti. Proces sa zahájil na zboroch. Začal sa tromi úvodnými otázkami, ktoré si majú zodpovedať členovia zboru pri každodennom rozhovore:

- Prečo potrebujú ľudia Ježiša?

- Prečo potrebujú ľudia cirkev?

- Prečo potrebujú ľudia náš metodistický zbor?

Sú to tri provokujúce úvodné otázky aj pre naše zbory.

Z cestovného kalendára biskupa v máji:

- 28.4. - 8.5. Biskupská rada, Columbus, USA
- 12. - 16. Výročná konferencia v Maďarsku, Szekszard
- 21. - 23. Kysáč, Srbsko
- 27. - 30. Výročná konferencia Českej a Slovenskej republiky, Sereď, SK

Dodatok:

„Všetci členovia sú povolaní zúčastniť sa služby, ktorá je zverená celej cirkvi Ježiša Krista. Členovia majú vyznávať Krista vo svete, byť svetlom a kvasom v spoločnosti a viesť k zmiereniu. Výraznou pomocou pri tejto službe sú „Sociálne zásady.“ (Poriadok ECM, článok 220)

z nemčiny z Kirche und Welt prel. MZ

Letný pobytový tábor

s konverzáciou v anglickom jazyku

s lektormi z USA

Miesto: RZ Priedhorie, Pružina

viac o zariadení: www.pruzina.sk

Cena: 90,- Eur (1 dieťa)

170,- (2 deti z jednej domácnosti)

210,- (3 deti z jednej domácnosti)

Prihlasovanie:

Do 31. mája 2010 treba poslať

- vyplnenú prihlášku

- zálohu 25,- Eur na č.ú. 6611690044/1111 (VS 072010)

Informácie:

web: www.pikniky.umc.sk

email: pikniky@gmail.com

tel.: 0907 662 022

17. - 24. júla 2010

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Distribuuje sa bezplatne.
Náklady na jedno číslo sú 0,70 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111; VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:
šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Marta ZÁLESKÁ
design: Lenka PROCHÁZKOVÁ